

ಹಿರಿಯರಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಂಡ
ಮುದುವೇಗಳು ವಿಭೇದನ
ಹೊಂದುವಂತೆ
ಪ್ರೇಮವಿವಾಹಗಳಿಗೂ ವಿಭೇದನ
ಹೊಂದಲು ಆಯ್ದು ಯಿದೆ.
ಡಾ.ವಿನೋದ ಭಜ್ಣಿ

128: ನಾವೆಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆವು? -3

ರೂಪ್ತಾ - ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವರ ಮಾರ್ಗ ಹೆತ್ತವರ ವಿರುದ್ಧ ಬಡವನ್ನು ಮುದುವೆ ಆದುದರ ಬಗೆ ಮಾತಾಪಡಿದ್ದೇವೆ. ವಿನಯವಂತ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಗೌರವ ಇರುವರು ಸಂಪತ್ತು ಗಳಿಕೊಳ್ಳುವದೇನೂ ದೊಡ್ಡ ಮಾತಳು. ಆದರೆ ಹಣ ಇರುವರು ವಿನಯ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಗೌರವ ಉಳಿಕೊಂಡಿರುವುದು ವಿಶೇಷವೆಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳ್ಱೆ. ಇದ್ದಲ್ಲ ಹೇಳುವಾಗ ರಾಮಣ್ಣ ಸುಮುದ್ರಿದ್ದು ನಂತರ ಮಾಡಿದೆ.

‘ಮುದುಗನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮೆನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ನಾವೇನು ಇಂಜನ್ನು ತ್ವರಿಸ್ತಿದ್ದೇಬೇ?’ ಎಂದು. ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಧಢನೆ ಹೇಳಿದಳು. ‘ಅಯ್ಯೇ ಸುಮುದ್ರಿ. ಆಕೆನೂ ಹುಡುಗನೂ ಒಟ್ಟಿಗಿಡಾಗ ಕೆಂಡಾಮಂಡಲ ಆಗಿ, ಆ ಹುಡುಗನೇ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಂದುರೆ ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಿಸುತ್ತೇನೇ ಎಂದು ಒಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ?’ ರಾಮಣ್ಣ ಗೀಲಿಬೆಗೊಂಡ. ಅವರು ಕಡ್ಡಮುಕ್ಕಿ ಮುದುವೆಯ ತನಕ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ತನಗೆಲ್ಲಿಗೊತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಸಮುದ್ರಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿ, ವ್ಯಾಘರೆಂದು ಅಲ್ಲಿತು ತಪ್ಪಿಗಾದ. ನಂತರ ನನ್ನತ್ತು ತಿರುಗಿದ. ‘ಅವಳಿಗೆ ಏನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವು? ಮೊದಲ ಮಗು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ ಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ, ಅಪ್ಪು ಶ್ರೀತಿ ಹೋರಿಸಿದರೂ ಇವ್ವಾಕೇ...?’ ಗಧ್ಯಾದಿನಾದ. ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಗಧ್ಯಾದಿತಾಗುತ್ತ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಳು. ‘ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ, ಹೇಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಯೋಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುವಮ್ಮು ಪ್ರಬುದ್ಧಾಳಿ ಬೆಳೆದ್ದುಳ್ಳಿಯೇ?’ ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮಣ್ಣ, ‘ಆ ಬೇಕು ಬುದ್ಧಿಂತಲ್ಲ...’ ಎಂದು ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಾಟಿಗಿಂತ ವ್ಯಾಗ್ನಿ ಹೆಚ್ಚಿಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ನೇರವಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿದೆ. ‘ಯಾಕೇ, ನೀವು ಮಗಳನ್ನು ನಂಬಿವುದಿಲ್ಲವೇ?’ ಅತ ಹಾರಿಕೆಯ ಖತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೆ. ‘ನನ್ನನ್ನೇ ನಾನು ನಂಬಿವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಂಬಿವುದು ದೇವರನ್ನು ಮಾತ್ರ’ ಎಂದ. ತಾನು ಬೆಳೆದ್ದು ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರ ಕೃಷ್ಣೇಂದ ಮಾತ್ರ ಎಂದು. ಅದು ಅತಿನಿನ್ಯಾಸೋ ಅಥವಾ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ನಂಬಿದಿರುವುದರ ಲಕ್ಷಣವೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇದರಫ್ರಾ ಏನು? ಮಗಳ ಹತ್ತಾರ್ಥ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಿಧಾರಾವು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತಾಗಿದೆ. ಹೆತ್ತು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ದ್ರೋಗ ಎನ್ನಿಸಿದೆ. ಮಗಳು ನಮ್ಮವಾದರದೂ ಅವಳ ಕೃತ್ಯ ನಮ್ಮದಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಂಬಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಪ್ಪುನು ಮಗಳನ್ನು ನಂಬಿತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಆಕೆಯಿ ದಾಂಪತ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಯೋಚನೆಯಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅಥವಾ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೂಲವನ್ನು ಕೆಡಕಲು ನಿರ್ಧಾರಿಸಿದೆ.

‘ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಿರಿಯರೆ ಮುದುವೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುದುರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲವೇ?’ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊದೆಂದು ತಲೆ ಅಲ್ಲಾ ಜಿಂದಿದರು. ‘ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಹುಡುಗನ ಹಿರಿಯರ ಕಡೆಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ. ಅವರಿಗೆ ಹುಡುಗಿ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಾಗ್ನಿ. ಆಕೆಯ ಅಪ್ಪು-ಅಪ್ಪು ಯಾರು, ಮನೆತನ ಹೇಗೆ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ, ಹುಡುಗಿಯ ಬಗೆಗೆ ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು ಮುದುವೆ ಬೇಕೆಂದ್ದೆ ಬಹುದಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಈಕೆಯನ್ನು ಒಷಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲ, ತಾವೇ ಖಿರುವಾಡಿ ಮಾಡುವೆ ಮಾಡುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖಸಂಸಾರ ನಡೆಸಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನಂದರೆ, ಅವರು ಯಾವ ಅಥವಾರದ ಮೇಲೆ ಇವಳಿನ್ನು ಒಷಿಕೊಂಡರು? ಹುಡುಗಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಏನು ಕಂಡರು? ಇದರಫ್ರಾ

ಏನು? ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸೋಸೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನೇರಿಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟೆ. ಅವರಿಗೆನೂ ಹೋಸೆಯಲ್ಲಿ, ನಾನೇ ವಿವರಿಸಿದೆ.

‘ಮುದುಗಿಯ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿದಾಗ ಅವಳ ಉತ್ತಮ ಗುಣವತ್ತೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ರೀತಿ- ನಡೆತೆಗಳು ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಬರುತ್ತವಷ್ಟೇ? “ಅಗುಳಿನ ಮೇಲೆ ಅನ್ನದ ಪರಿಕ್ಷೆ” ಎನ್ನವಂತೆ ಹುಡುಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಆಕೆಯ ಮನೆತನ, ಅಪ್ಪು-ಅಪ್ಪು ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲೇಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ ಇನ್ನೇನೂ ಪರಿಕ್ಷೆ ಸುವ ಅಗ್ಗ ಅವರಿಗೆ ಕಾಳಲ್ಲಿ ಇದರಫ್ರಾ ಏನು? ನಿಬ್ಬಿರೂ ಮಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಅಷ್ಟಿರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ನಾನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ: ‘ತಮ್ಮ ಮಗನು ಒಬ್ಬಳು ಹುಡುಗಿ ತನಿಗ್ಗೆ ಎನ್ನುವಾಗ ತಾಯ್ಯಾದೆಯಾರ ಅವನ ಆಯ್ದುಯನ್ನು ಸಂದರ್ಭಿಸಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆಯಕ್ಕೆ ಏತುದೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಬ್ಬಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಫ್ರಾ ಏನು? ಅವರಿಗೆ ಮಗನ ಮೇಲೆ, ಅವನ ಆಯ್ದುಯ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಾದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಹೋಷಿಸ್ತು, ಬ್ರಿತೀಸಿದ್ದೀ ಅಲ್ಲಿರೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಈ ನಂಬಿಕೆಯಾದಲ್ಲಿನೇ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಸುವಿವಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು? ಮಗನ ಮೇಲಿನ ಅಪಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸೋಸೆಯ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಇವಾಗಿ ಕೆರುಕಳ್ಳಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು! ಕೆರುಕಳ್ಳಿ ನಂಬಿರಿಪುದೂ ಕಾರಣ. ಕೇವಲ ಬ್ರಿತೀಸಿದರೆ ಸಾಲದು, ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಡೆತೆಂಬು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಮಾತ್ರ ತಾಯ್ಯಾದೆಯರೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಭರವೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಏನೆನ್ನುತ್ತಿರು? ’ ಇಬ್ಬರೂ ಯೋಚನೆಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಹುಡುಗನ ಅಪ್ಪು-ಅಪ್ಪು ಅವನನ್ನು ನಂಬಿದಂತೆ ತಾವು ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿತ್ತು.

‘ಇನ್ನು ಮಗಳಿಗೆ ಕೆಂಟ್ಟ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಬಗೆಗೆ ಬರೋಣ. ಮಗಳು ಹುಡುಗನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದೇನೂ ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಹಿರಿಯರನ್ನು – ಅದೂ ತನ್ನ ಹಿರಿಯರನ್ನು ನಂಡುವೆ ತರದೆ – ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಎವ್ವ ಕಿಲಿಂಗ ಅಲ್ಲವೇ? ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸುವಿವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುಪಡನ್ನು ನೇರಿಡಿರೆ ಆಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಬುದ್ಧಾಗಿಂಧಾಲ್ಲಿ, ಹಾಗೂ ಈ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ಪಾತ್ರವಿರಲೇಬೇಕು, ಅಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ನೇರಿದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ನಿಧಾರ ಕೇಗೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯ ಲಕ್ಷಣವೇ ವಿನಾ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಧಿಕ್ಕಿಸಿಸುವ ಸಂಕೇತವಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಗಳು ತವರಿಸೊಂದಿರೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗೆ ಈ ದಿನವೂ ಮಾತಾಪುತ್ರಿದ್ದಾರೆ.

ಗೊಂದಲ್ಲಿ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ನಿಧಾರಾವಿ ಸ್ವಷ್ಟತೆ ಮೂಡಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಮಗಳ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಹಿರಿಯರು ಸಂಬಂಧವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಹಿರಿಯರನ್ನು – ಅದೂ ತನ್ನ ಹಿರಿಯರನ್ನು ನಂಡುವೆ ತರದೆ – ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಎವ್ವ ಕಿಲಿಂಗ ಅಲ್ಲವೇ? ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸುವಿವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುಪಡನ್ನು ನೇರಿಡಿರೆ ಆಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಬುದ್ಧಾಗಿಂಧಾಲ್ಲಿ, ಹಾಗೂ ಈ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ಪಾತ್ರವಿರಲೇಬೇಕು, ಅಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ನೇರಿದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ನಿಧಾರ ಕೇಗೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯ ಲಕ್ಷಣವೇ ವಿನಾ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಧಿಕ್ಕಿಸಿಸುವ ಸಂಕೇತವಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಗಳು ತವರಿಸೊಂದಿರೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗೆ ಈ ದಿನವೂ ಮಾತಾಪುತ್ರಿದ್ದಾರೆ.

ಗೊಂದಲ್ಲಿ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ನಿಧಾರಾವಿ ಸ್ವಷ್ಟತೆ ಮೂಡಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಮಗಳ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಹಿರಿಯರು ಸಂಬಂಧವಲ್ಲ ಎಂಬೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ಆಕೆಯ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ? ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ, ಮಗಳು ಅಳಿಯ ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೇನೇ.’ ಎನ್ನುತ್ತ ಹೊರಡಲು ವ್ಯಾ

ಉಚಿತ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಮಂಗಳವಾರ ಹಾಗೂ ಪುಕ್ಕವಾರ ಕರೆಮಾಡಿ. ಲ್ಯಾಂಗ್ ಸಂಪರ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ: 8050255229 (3ರಿಂದ 5ರ ತನಕ); ದಾಂಪತ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ: 8494944888 (11ರಿಂದ ಸಂಚಿ 5ರ ತನಕ).